

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק ט"ו, וישלח א' – התקין עצמו לשלשה דברים

1		נקודת הביאור: איך יתכן שיעקב התחיל עם מלחמה ולא עם תפילה? ובמילא בהכרח לומר שהויחץ לא הי' ענין של מלחמה אלא הכנה והקדמה לתפלה.
2	ויחץ את העם אשר אתו	בפרק לג, א' יש עוד ויחץ (את הילדים וגו')
3	לשני מחנות	פה כתוב לשני מחנות ולהלן (לג, א) אינו כ' לשני מחנות, ואדרבה וישא עשו את עיניו ראה את כולם
4	והי' המחנה הנשאר לפליטה	והי' לשון ודאי, אבל מאיפה בא הוודאות?
5	על כרחו	מה נוגע על כרחו – שהוא נגד רצונו של עשו.
6	כי אלחם עמו	איך רואים מזה הוודאות שינצח?
7	התקין עצמו לשלשה דברים	מהו הקשר (ההמשך) להמובא לעיל ברש"י? ובפרט שמשמע מרש"י שלאחר שאלחם עמו יודעים שהתקין לג' דברים?
8	התקין	מהו דיוק הל' "התקין" ולא "הכין" וכיו"ב
9	לשלשה דברים	מנינא למה לי?
10	לדורון לתפלה ולמלחמה	למה מביא כל הג' דברים? ולמה או' עוה"פ ולמלחמה, שכבר הוזכר בתחלת הרש"י?
11	לדורון, ותעבור המנחה על פניו (הבפועל)	ובמדרש מביא הפ' "מנחה היא שלוחה", ובמ"א, "ויקח מן הבא בידו מנחה" (ההכנה)
12	לתפלה, אלקי אברהם (ההכנה)	ובמדרש מביא הפ' "הצילני נא מיד אחי" (הבפועל)
13	למלחמה, והי' המחנה הנשאר לפליטה (פ' ט) (ההכנה)	ובמדרש מביא הפ', "וישם את השפחות וגו' והוא עבר לפניו" (הבפועל), "ויחץ את העם אשר אתו" (הבפועל)
14	לדורון לתפלה ולמלחמה	לכאו' הסדר פה הוא בהיפך מסדר הכתובים: מלחמה, תפלה, דורון